

Határtalamul Program beszámoló – Erdély 2024-2025 tanév

2025. május 25-én az akkor még álló Budapest Körszálló elől indult a lelkünk – Tamási Áron megfogalmazásával – itthonról haza, Erdélybe „Lélekindulás – otthonérkezés” Határtalan pályázatunk támogatásával.

Amikor **Marosillyén** Bethlen Gábor szülőházát bejárva megismerhettük a fejedelem fantasztikus újratervező munkájának sokrétűségét tárlatvezetőnk, s annak ifjú segédei (kisfiai) segítségével, még nem is sejtettük, hogy a sok szervezés a mi utunkra is jellemzővé válik majd. A legnagyobb sikert egy lyukasztóval „kitölthető” teszt aratta – elbűvölve a zoomereket.

Elgémberedett lábainkat **Déván** tettük próbára a történelmi erődítmény gyalogos meghódításával. Bár Arany János balladája és az egész nap szemerkélő eső kombinációja nem éppen motiválólághatott ránk, a vár nyújtotta csodálatos panoráma visszaadta lelkesedésünk. Így valóban átélhettük, hogy „SEM MAGASSÁG ... nem választott el minket Isten szeretetétől.” Oly annyira, hogy **nagyenyed**i szállásunkon páran csak az Ábel a rengetegben komplett első fejezetének felolvasására tudtak álomba szenderülni.

<https://youtu.be/Pha8TLrlqXU>

Másnap reggel tovább kísértük Bethlent a róla elnevezett kollégiumba, ahol a kortárs osztályok jelenlétével azok képviselői mutatták be nekünk alma materüket egy az ifjakat ámulatba ejtő interaktív tábla és az iskolatörténeti kiállítás izgalmas eszközeinek felhasználásával. A helyi osztályok cserkészei pedig néhány közösségépítő-ismerkedő - jégtörő játékkal varázsolták számunkra vidámmá és személyessé nagyenyed i látogatásunk. A különleges kicsengetés hangjára – amit a portás végzett harangozással a belső udvarban - hagytuk el ezt a szintén olvasmányélményeinkből is már ismerős helyet (Jókai Mór: A nagyenyed i két fűzfa).

Toroczkón Ida néni gyűjteményét lánya mutatta be nekünk olyan történetmesélési tehetséggel, hogy alig tudtunk kilépni a népművészet ezen kis szentélyéből, mert mindig vissza-visszalépésre kényszerített bennünket egy-egy tárgy egy fotóra vagy egy újabb utolsó kérdésre. Így többször köszöntünk el távozás nélkül – de hogy legalább utaslétszámnyian, az biztos. Igazi ékszerdoboz ez a falu, ill. faragott titokdoboz.

Napi sporttevékenységünket is biztosította következő állomásunk: a **Tordai Sóbánya**. Ez a létesítmény úgy fest felülnézetből, mint egy kivilágított úrállomás. Mi minden oldalról megcsodáltuk és a vállalkozókedvűek, mind a le és felfelé vezető utat gyalog tették meg. A mélyben is ki tudtuk élvezni a különleges környezet adta lehetőséget a mozgásra és a tanulásra. „...SEM MÉLYSÉG ... nem választhat el minket Isten szeretetétől.” – bővült tapasztalatunk.

Kellemesen elfáradva érkezünk meg korondi lélegzetelállító ki- és ellátást nyújtó szálláshelyünkre – de azért nem annyira, hogy a focizás és társasjáték elmaradjon.

<https://youtube.com/shorts/OONgJc2k5tE?feature=share>

A harmadik napon – „... SEM SEMMI nem választhat el Isten szeretetétől ...” – megint lélekdimenzióssá vált a hirdetett ige, amit a természetben is megtapasztalhattunk, ugyanis a mindennapos esőzés felduzzasztotta a Korond patakat és újratervezésre kényszerített minket ... is. Tamási Áron szülőházát még meg tudtuk látogatni **Farkaslakán** és a Trianoni Emlékművet is méltóképp megkoszorúztuk a Székely himnuszt elénekelve, de Erdély további nagyvolumenű helyeiről és építményeiről ezúttal csak kicsiben szerezhettünk élményt a **Mini Erdély Parkban**, mert tovább már nem jutottunk a busszal. Igaz az óriás és mozgó rovarkiállítás is felvillanyozott, a zimankó nem kímélt. Így délutánra a hargitafürdői Balu Kalandpark helyett zárt terű tevékenységet voltunk kénytelenek választani. A bowlingozás, mint meglepetés nagy sikert aratott.

<https://youtube.com/shorts/-riKsAY-FCo?feature=share>

A negyedik napot vízvásztónak tartják: nálunk sajnos további vízárastóvá lett; de „... ISTEN SZERETETÉTŐL ez sem választott el.” Így egy igazán színes és teljes napot tölthettünk **Korondon**, s az állandósuló esőzés már fel sem tűnt. Az **Aragonit Múzeumban** kezdtünk, s még a **Csiga-dombon** is tettünk egy rövid túrát, ahol szó szerint meg is ízleltük ezt a különleges kristályt létrehozó sós vizet is. Ezt követően próbára tehattük magunkat a **fazekasság** területén, s korongozással készíthettük egy kisebb tárgyat (bögrét, vázát, müzlis tálkát vagy gyertyatartót), valamint kifesthettünk egy kis minicsuprot. Igazi terüjl, terüjl asztalkám volt, amit vendéglátóink „kis kóstoló” címszó alatt értevé élénk tálaltak – minden munkafelületet lefedve gazdagon megrakott fatányérjaikkal: mindenféle ízes sajtok, kolbászok, szalonna, lilahagyma és házi kenyér. A desszertet már magunk készítettük el a **kürtőskalács műhelyben** lépésről lépésre egészen a finom, édes beteljesülésig. Kézműves napunkat a **Taplász Műhelyben** zártuk. Mégsem volt még este, s energiánk is maradt bőven, úgyhogy a helyi iskola tornatermében találkoztunk az ottani hetedikesekkel és osztályfőnökük vezetésével egy közös sportversenyben vettünk részt. A vegyes csapatokban egyre jobban megismerhettük egymást a

focizás, a kötélhúzás és a sorversenyek alatt. Talán ennek is köszönhető, hogy az emlékpóló készítésekor mindenki oly lelkesen gyűjtötte az aláírásokat, hogy már alig maradt hely a bejárat kisteremben és magán az textilanyagon. Még az esti lámpaoltást megelőzendő is el-elcsíptünk egy-egy kapcsolattartó online beszélgetést a korondi diákokkal.

<https://youtube.com/shorts/7FpDzzqvAxM?feature=share>

Ötödik napunkat az időjárás miatt teljesen át kellett alakítani. Nem úgy az igei útmutatást: „... Isten szeretet, amely MEGJELENT A JÉZUS KRISZTUSBAN, a mi Urunkban ...”, „... Aki tegnap, ma és örökké ugyanaz.” Először tehát a reneszánsz építésű Lázár-kastélyt látogattuk meg **Gyergyószárhegyen**, majd a madéfalvi emlékműnél tettük tiszteletünket. Délután egy kis gasztronómiai kitérővel bejártuk a **Csiki Chips Gyárat**, s az „ínséges időkre” feltankoltunk egy-egy zacskó hamisítatlan finomságot. A csíksomlyói kegytemplomba is be tudtunk térni, hogy megcsodáljuk az új barokk stílusú épületet és a Máriát Jézussal ábrázoló kegyszobrot. Napunkat vásárfiavadászzal zártuk a korondi bazársoron.

<https://youtu.be/0wfFDKjQVNY>

Az utolsó napon Rhédey Claudia szívhez szóló történetét ismerhettük meg **erdőszentgyörgyi kastélyában** egy kivételesen igényes és sokszínű kiállításon, roppant odaadó tártlatvezetés keretében, valamint szintén ott a bözödújfalusi árvízre emlékeztünk meg egy harangkondítással, egy makett és emléktárgyak tanulmányozásával. Az pedig, hogy hazafelé mindenféle előzetes kérés nélkül bejuthattunk a **kőrösfői templomba** megcsodálni annak híres, beszédes ábrázolású fakazettáit – ugyanis a konfirmandusok épp kertrendezéssel készültek vasárnapi bizonyágtételükre – s még egy kis ismertetőt is kaphattunk a gondnok úrtól, meggyőzött minket. "MERT MEG VAGYOK GYŐZŐDVE, HOGY ... SEMMI SEM VÁLASZTHAT EL ENGEM / MINKET ISTEN SZERETETÉTŐL."

KÖSZÖNJÜK tehát a mennyei turisztikai hivatalnak a szüntelen áldást a rengeteg újratervezéshez és a napról-napra megújuló gondviselést; a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Határtalanul Programjának a lehetőséget, utunk megvalósításához az anyagi támogatást; Kolozsi Julika volt tanárunknak a fáradhatatlan szervezést és lelkiismeretes kísérést és teljes erdélyi kapcsolatkörének felénk tanúsított odaadó vendéglátását; Csupor András buszvezetőnknek a biztonságos utazást, profi manőverezést és a biztató bariton "Hallo!"-kat, különleges helyi kiegészítő információkat; Máté András tanár úrnak a történelmi kiselőadások javítását, s a tiszteletbeli "kancellári közreműködést", a fiúk pásztorolását; Kormos Ádám egészségügyi szakemberünk áldozatos aktivitását, s mindenkire kiható szintén gyógyító jókedélyét; Vinnai Patrícia pedagógiai asszisztensünk szorgalmas és következetes pályázatgondozását; Bölcsföldi Emese kolléganőm rengeteg tapasztalatának megosztását; diákjaink színvonalas és hasznos kiselőadásait, aktív részvételét; a szülők bizalmát, imádságait!

Laus viventi Deo!